

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

פְּרֻשֵׁת בַּא

כ"ט טַבַּת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּאֲמֻצֵּי הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁה' נָתַן לָהֶם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. הֵם הֵבִיאוּ אֶת הַמַּכּוֹת עַל מִצְרַיִם בְּשְׁלִיחוֹת ה' כְּדִי לְהַעֲנִיֵשׁ אוֹתָם עַל הָאֲפֹן שֶׁבּוּ הַתְּנַהֲגוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַרְאוֹת לָהֶם אֶת נִיְסֵי ה', וְלִגְרוֹם לָהֶם לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִשֶׁה מְזַהֵר אֶת פְּרַעֲהַ עַל הַמַּכָּה הַבְּאֵה, מַכַּת אֲרָבָה. וְהַמִּצְרַיִם מַפְחָדִים. פְּרַעֲהַ מִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל שַׁחְרוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל כִּשְׁהוּא שׁוֹמֵעַ שְׁכָלָם יֵצֵא, הוּא מְסַרֵּב לְשַׁחְרָם.

מַכַּת אֲרָבָה:

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר הַזְהִיר אֶת פְּרַעֲהַ שֶׁיִּשְׁחַרֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. לְמִרוֹת שְׂזָה קֶשֶׁה לוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּלִי הַעֲזָרָה שֶׁל ה', פְּרַעֲהַ עֲדִין יָכוֹל לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה אִם הוּא רָק יִרְצֶה! מִשֶׁה וְאַהֲרֹן אָמְרוּ לְפְרַעֲהַ, שְׂאֵם הוּא לֹא יִשְׁחַרֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, ה' יִשְׁלַח מַכָּה שֶׁל אֲרָבָה- חֲרָק, שְׂיֵאכַל אֶת כָּל מֵה שְׁצוֹמַח בְּאֲדָמָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. הַמִּצְרַיִם חֲשָׁשׁוּ מִהַמַּכָּה, וְאָמְרוּ לְפְרַעֲהַ שִׁיתֵּן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֵר לְצֵאת מִמִּצְרַיִם! לְכוּ, פְּרַעֲהַ שְׁלַח לְקִרְא לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר שִׁיחֲזְרוּ וְשְׂאֵל אוֹתָם: "מִי וּמִי הַהוֹלְכִים?" מִשֶׁה עָנָה: "כָּלֵם יִלְכוּ לַעֲבוֹד אֶת ה', בְּנַעֲרֵינוּ, בְּזַקְנֵינוּ, בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצִאֲנֵנוּ וּבְבָקְרֵנוּ גַלְיָ!" פְּרַעֲהַ הִגִּיב, יְלָדִים לֹא צְרִיכִים לְהַקְרִיב קֶרְבָּנוֹת! אַתֶּם לֹא רוֹצִים לַעֲבוֹד אֶת ה', אַתֶּם רוֹצִים לְבוֹרַח... לְכוּ אֲנִי לֹא מְסַפֵּים שְׂאֵף אֶחָד מִכֶּם יֵצֵא!

תְּהֵלִים / יום כ"ט לַחֲדָשׁ, פְּרָקִים ק"מ- קמ"ד * קמ"ה- ק"נ

הַיּוֹם מְסִימִים אֶת כָּל הַתְּהֵלִים! הֵיּוֹת וַיִּשְׁנֶם רַק 29 יָמִים בְּחֲדָשׁ טַבַּת, אוֹמְרִים הַיּוֹם תְּהֵלִים לַיּוֹם כ"ט וְלַיּוֹם ל'.

יִשְׁנֶם חֲמֵשׁ פְּרָקִים מֵאֲד מִיְחָדִים בְּסוֹף שֶׁל סֵפֶר הַתְּהֵלִים, שֶׁבָּהֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר דְּבָרִים נִפְלְאִים עַל ה'! הַצְּדִיקִים שְׁלֵקְטוּ אֶת הַתְּפִלָּה, הִפְכוּ אֶת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה לְחֻלְקִים הַמְרֻכְזִים שֶׁל פְּסוּקֵי דְזַמְרָה, הַחֻלְקֵי בְּתְפִלָּה בּוֹ אֲנַחְנוּ מְשַׁבְּחִים אֶת ה'. בְּעֵצָם, אִם לְמִישֶׁהוּ אֵין מְסַפֵּיק זְמַן לְכָל הַתְּפִלָּה, הֵם צְרִיכִים לוֹמַר לְפָחוֹת אֶת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה.

הַפְּרָק הָרֵאשׁוֹן מִבִּינֵיהֶם מִתְחִיל בְּמַלִּים: "תְּהֵלָה לְדָוִד" – שִׁיר עַל יְדֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ, וּמִכָּאן וְלִהְבֵּא

כל אחד מהפרקים מתחיל ומסתיים במילה - הללויה. הרבה אנשים קוראים לחלקים האלה בתפלה "הללויות"

הפסוק האחרון בתהלים הוא: "כל הנשמה תהלל יי-ה הללויה" - כל נשמה משבחת את ה'! הגמרא אומרת שהמילה נשמה יכולה להקרא גם במשמעות של נשימה. לומדים מכאן שעלינו להודות לה' על כל נשימה! למרות שאומרים תודה לה' רק בזמנים מסויימים, עלינו לזכר להודות לה' על כל נשימה כל הזמן.

תניא / לקוטי אמרים פרק ט"ו (כ"ט טבת שנה מעוברת)

בתניא של היום, אנחנו לומדים על שלושה סוגים של אנשים:

עובד - אנשים שעובדים את ה'.

עבד - אנשים שמשרתים את ה'.

לא עבדו - אנשים שלא עובדים את ה'.

אדם שעובד את ה' הוא בינוני. הוא עובד קשה כדי להלחם נגד היצר הרע ולא מאפשר לו להשתמש בגוף שלו כדי לעבור עברות.

משרת של ה' - עבד, הוא צדיק. בדיוק כמו שלקרא למישהו מלך, אומר שהוא כבר מלך, כשמכנים מישהו בשם עבד הפונה שהוא כבר סיים את המלחמה ביצר הרע, עד שהיצר הרע שלו כבר איננו.

היום יום / כ"ט טבת

העבודה של היהודי - החסיד היא להביא ליבטיקייט- אור התורה לתוך העולם.

כיצד עושים זאת?

כמוכן עלינו להתנהג בעצמנו כחסידים. אולם, לא די בכך, עלינו ללמד יהודים אחרים להתנהג כמו חסידים ולהביא ליבטיקייט- אור לעצמם בהתאם. אנו צריכים לעזור לאנשים להבין שלמוד תורה וקיום מצוות כשעצמו אינו מספיק. יש לעשות זאת בחיות ואת החיות הזו מקבלים באמצעות התפלה בדרך שהחסידות מלמדת אותנו.

ספר המצוות / מצוות עשה קי"ג

המצוה היום היא אותה מצוה כמו אתמול, **מצוות עשה קי"ג**, מצוה שתהיה פרה אדומה מוכנה כדי שבני ישראל יוכלו להטהר מטמאת מת.

רמב"ם / הלכות פרה אדומה פרקים ב', ג', ד'

ברמב"ם היום לומדים כיצד מכינים את הפרה האדמה:

פרק ב' - הרמב"ם מסביר עד כמה צריך להזהר ולהקפיד שכל הדברים המשמשים להכנת הפרה האדמה לא יטמאו.

פרק ג' - לומדים כיצד שרפו את הפרה האדמה. הרמב"ם אומר מהם תשעת הפרות האדמות שהקרבן עד לסוף ימי בית שני. הראשונה הובאה על ידי משה רבנו, השנייה על ידי עזרא ועוד שבעה בזמן בית המקדש השני.

הַפְּרָה הַעֲשִׂירִית תּוֹבָא עַל יְדֵי מְשִׁיחַ!

מִיד אַחֲרֵי שְׂאוּמֵר זֹאת הַרְמַב"ם מוֹסִיף אֶת הַמְּלִים "מִהֵרָה יִגְלֶה אֱמוֹן בֶּן יִהִי רְצוֹן". הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׂהַרְמַב"ם כָּאֵן מְלַמֵּד אוֹתָנוּ הַלְכָה חֲשׂוּבָה מְאֹד. עֲלֵינוּ לְרְצוֹת אֶת מְשִׁיחַ כָּל כּוֹף שְׂאֵפִילוּ כְּאֶשֶׁר מְדַבְּרִים עַל מִשְׁהוֹ אַחֵר, אִם מְזַכְּרִים אֶת מְשִׁיחַ יֵשׁ לְהַתְּפַלֵּל מִיד לְבוֹאוּ.

פָּרָק ד'- בְּפָרָק זֶה הַרְמַב"ם אוֹמֵר מַה קוֹרָה אִם לֹא מְקִימִים אֶת אַחַת הַהֲלָכוֹת בְּמִלְאָהּ הָאֵם הַפְּרָה עֲדִין כְּשֶׁרָה.

זְרֵכֵי הַחֲסִידוֹת / מְסִירוֹת נֶפֶשׁ

בְּתַנְיָא, הַתְּחַלְנוּ לְלַמֵּד עַל הַכַּח הַמְּיַחֵד שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂקִים אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי. הֵנָּה סֵפּוֹר עַל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂסַפֵּר הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש.

בְּמִשְׁךְ שָׁנִים רַבּוֹת בְּרוּסְיָה הִיְתָה גְזֵרָה קָשָׁה מְאֹד שֶׁנִּקְרָאָה גְזֵרַת הַקְּנֻטוֹנִיסְטִים. נְעָרִים יְהוּדִים צָעִירִים נֶחֱטְפוּ וְנִלְקְחוּ לְשֶׁרֶת בְּצַבָּא שָׁנִים רַבּוֹת.

לְמִרוֹת שְׂלֵא הָיוּ לָהֶם הַזְדַּמְנוּיּוֹת רַבּוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה, הַנְּעָרִים הִיָּקְרִים הִלְלוּ יָדְעוּ שֶׁהֵם יְהוּדִים. הַצָּמַח צָדֵק הָיָה נוֹהֵג לְבַקֵּר מִפְּעַם לְפְעַם קְבוּצוֹת שֶׁל הַחֲזִילִים הָאֲמִיץִים הָאֵלוּ כִּדֵי לְעוֹדֵד אֶת רוּחָם. בְּאַחַת הַדְּרָשׁוֹת שָׁלוּ אָמַר "אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ כִּדֵי שְׂלֵא לוֹתֵר עַל יְהוּדוּתוֹ אֶפִּילוּ אִם הַצָּאֵר בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ אוֹמֵר לָךְ לְהַמִּיר אֶת דְּתָךְ, עֲלִיךְ לְמַסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ וְלֹא לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלוֹ".

אַחַד הַחֲזִילִים שֶׁשָּׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַרְבֵּי הַצָּמַח צָדֵק הָיָה יַמְאֵי בְּשֵׁם שִׁמְעוֹן לוֹיִן שֶׁנִּלְקַח מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ לְצַבָּא בְּגִיל צָעִיר מְאֹד. הוּא הָיָה חָיִל מְצֻטֵּן וְאֶהָב אֶת תְּפָקִידוֹ כִּימְאֵי. כָּלֵם הַתְּרַשְׁמוּ מִמֶּנּוּ לְטוֹבָה וְהַחֲזִילִים שֶׁהָיוּ אִתּוֹ בְּפִלּוּגָה נִהְגוּ לְכַנּוֹתוֹ שִׁמְעוֹן בּוֹדְרֵי - שִׁמְעוֹן הָאֲמִיץ. לְשִׁמְעוֹן נִתַּן תְּפָקִיד בְּכִיר בְּמִפְקֵד בְּחִיל הַיָּם הַרוּסִי, בְּבִסִּיס צְבָאֵי לִיד הַיָּם הַשְּׁחוֹר.

יוֹם אַחַד הִגִּיעוּ לְבִסִּיס חֲדָשׁוֹת חֲשׂוּבוֹת - הַצָּאֵר בְּעֶצְמוֹ עוֹמֵד לְהַגִּיעַ לְבִסִּיס הַצְּבָאִי! הַצָּאֵר הָיָה הָאָדָם בְּעַל הַסְּמִכוֹת וְהַעֲצָמָה הַנִּרְחַבֶּת בְּיוֹתֵר בְּכָל הַמְּדִינָה וְהַחֲזִילִים מְאֹד הַתְּרַגְּשׁוּ וְנִלְחָצוּ. לְכַבּוּד הַצָּאֵר הַחֲזִילִים נָקוּ וְהַבְּרִיקוּ כָּל פְּנֵה בְּבִסִּיס. הֵם תְּכַנְּנוּ אֶפִּילוּ מוֹפֵעַ מִיַּחַד. כַּחֲלֵק מִהַמוֹפֵעַ מִפְקֵד הַבִּסִּיס הָיָה עֲתִיד לְהַכְרִיז שְׂאֶחָד מִהַמְּפִקְדִים יַעֲשֶׂה מִשְׁהוֹ אֲמִיץ בְּמִיַּחַד לְכַבּוּד הָאוֹרֵחַ הַחֲשׂוֹב שֶׁהַגִּיעַ לְפִתְחָם.

כְּשֶׁכָּלֵם צוֹפִים בּוּ בְנִשְׁמִיָּה עֲצוּרָה, שִׁמְעוֹן לוֹיִן נְעַמֵּד בְּתַחֲתִית הַתּוֹרָן שֶׁל הַסְּפִינָה הַגְּבוּוּהָ בְּיוֹתֵר בַּיָּם. לֹא הַפְּסָקָה הוּא טַפְּס עַד לְגַבָּה וְצָלַל לְתוֹךְ הַמַּיִם. הוּא שָׁחָה חֲזָרָה לְחוּף וְהַשְּׁתַּחֲוֶה בְּפָנֵי הַצָּאֵר.

הַצָּאֵר הַתְּלַהֵב - "שִׁמְעוֹן בּוֹדְרֵי, בְּרְצוֹנִי לְהַעֲנִיק לָךְ עֵטוֹר כְּבוֹד בְּחַגִּיגָה מְחָר". בַּיּוֹם לְמַחֲרַת כְּאֶשֶׁר מְפִקְדִים בְּכִירִים רַבִּים וְאוֹרְחִים נְכַבְּדִים צָפוּ בּוּ, הַצָּאֵר הַכְּרִיז: "שִׁמְעוֹן בּוֹדְרֵי, בְּגִלְל הַמוֹפֵעַ הָאֲמִיץ שֶׁהָרֵאתָ לָנוּ אֶתְמוּל, אֲנִי מְמַנֶּה אוֹתְךָ לְאֵלוֹף וּמְפִקֵּד חִיל הַיָּם הַרוּסִי". שִׁמְעוֹן אָמַר בְּשִׁקֵּט אֲבָל אֲנִי יְהוּדִי, וְלִפֵּי חֲקֵי רוּסְיָה, אֲסוּר לִי לְהַגִּיעַ לְתַפְקִיד בְּכִיר יוֹתֵר מֵאֶשֶׁר מְפִקֵּד". הַצָּאֵר הָיָה מְאֹד מְפִתֵּעַ וּמְבִישׁ וְאָמַר לוֹ "אֵיךְ בְּעִיָּה, תִּמְרֵר אֶת דְּתָךְ וְנִמְנֶה אוֹתְךָ כְּעַת לְאֵלוֹף!" שִׁמְעוֹן עָנָה בְּמַהֲרָה: "רְאֵשִׁית עָלֵי לְחַזֵּר עַל הַמַּעֲשֶׂה הָאֲמִיץ שֶׁעָשִׂיתִי אֶתְמוּל" הוּא עָלָה וְטַפְּס שׁוֹב לְרֵאשׁ הַתּוֹרָן הַגְּבוּוּהָ בְּיוֹתֵר. כְּשֶׁעַמֵּד שֵׁם הַכְּרִיז בְּקוֹל רֵם שֶׁכָּלֵם יוֹכְלוּ לְשִׁמוּעַ הוֹד מְלַכּוֹתְךָ, בְּמִשְׁךְ שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנִים שְׂרַתְתִּי בְּחִיל הַיָּם הַרוּסִי וְאֲנִי אוֹהֵב אֶת תְּפָקִידִי. אֲבָל יוֹתֵר חֲשׂוּבָה מְזֵה הַעֲבָדָה שְׂאֲנִי יְהוּדִי. תִּמְרֵד שְׂמִרְתִּי שֶׁבֶת וְכִשְׁרוֹת בְּכָל הַשָּׁנִים הָאֵלוּ. אֲנִי לֹא אֶפְסִיק לְעוֹלָם לְהִיּוֹת יְהוּדִי. לְעוֹלָם לֹא אֶעֱזֹב אֶת ה'. שִׁמְעַתְּ יִשְׂרָאֵל ה' אֶלְקֵינוּ ה' אַחַד". הוּא צָלַל שׁוֹב לְעַמְּקֵי הַיָּם אוּלָם בְּפְעַם הַזֶּה לֹא עָלָה מִהַמַּיִם. הוּא הַקָּרִיב אֶת חֲזִיוֹ עַל קְדוּשַׁת ה', כִּדֵי שֶׁהַצָּאֵר לֹא יוֹכַל לְהַכְרִיחַ אוֹתוֹ לוֹתֵר עַל יְהוּדוּתוֹ.